

1899-08-10

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen fremgår af poststempleet

Generel kommentar:

Warberg havde familie i Snøde på Langeland.

Det vides ikke, hvad Astrid og hendes bror fejlede.

Astrid kom til Kerteminde for at fungere som pige i huset hos sin storesøster Alhed og dennes mand, Johannes Larsen.

Hvem den omtalte Astrid, som Johanne skal skrive til, er, vides ikke.

Afsendersted:

Ringe-Faaborg

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Poststempleet

Modtagersted:

Snøde pr. Lohals

Omtalte personer:

Andreas Warberg

Laura Warberg

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 0393

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Astrid og lillebroderen er begge syge og voldsomt trætte. Astrid synes, at lillebroderen får lov til at gå for meget omkring.

Der er inviteret til ung fest hos degnen, men Astrid tager ikke med.

Laura Warberg har fundet på, at Astrid den kommende vinter skal til enten Kerteminde eller København. Astrid vil absolut ikke til Kerteminde og beder sin søster gøre hende en tjeneste for at forhindre det.

TRANSSKRIFTION

[På kuvertens forside:]

Frøken Johanne Warberg

Snøde

pr Lohals

[På kuvertens bagside er på hovedet skrevet:]

Sommersol paa gylden Sæd

fryde kan mit Hjærte

Leen hugger Rugen net

- jeg forgaar af Smærte

Snøde - Høst -1900

[I brevet:]

Tirsdag Aften

Kære lille Junge! Det er mig med hvert Second en stor Glæde at Du er over alle Bjerge og at Du har så godt Vejr – for det er da et Vejr, der kan friske, og et Vejr, der gir Mod på Vagabondlune.

Fredag Formd. Som Du ser tager jeg med alle Ting småt af det – og har lige nu på Sengen modtaget Dit gode Breve [det sidste e overstreget], som jeg takker Dig af Hjertens Grund for! Hvor det er godt at læse, Junge – sådanne Ord af Dig – jeg stiller mig nu langt mere modtagende overfor alt, hvad som bydes, end Tilfældet før var, nu da jeg véd, hvor jeg har Dig. Jeg befinder mig foreløbig i en Slobrok henne ved mit Bord for lige strax at besvare Dit Brev, og siden lægge mig igen. Jeg står nemlig først op henunder Middag og går i Seng ved 9 Tiden – på anden Måde går det vist ikke, Trætheden sætter sig nemlig stadig på det onde Sted fra gamle Dage nede i Roden, og dette inspirerer mig til megen Forsigtighed – så Du skal ikke være ængstelig for mig.

Med Dede er det da heldigvis ikke så slemt, men de handler rigtig nok efter min Mening højst uforsigtigt med ham. Han lå hele Dagen i Går – fik derefter Lov at stå op, mens Sengen blev redet – sås kort efter – ovre i Aftenluften og Stikkelsbærrene -! og blev vel at mærke ikke kaldt tilbage

men gående!

Din indtrængende Sætning om ham til mig i Dag har vist imidlertid virket. Tutte har sendt ham Bøger, mig ligeledes samt Julebryg og Chokolade, af hvilke begge jeg ved Guds nådige Bistand har reserveret til Din lykkelige – for mig – Genkomst. Af Nervøsitet er der ikke megen, på Søndag er hele Slænget – unge – bedt til Ungt hos Degners – og glæder sig. (jeg holder mig ved Roden, som bliver hjemme.)

Lad mig ikke glemme en Ting, jeg væsentlig skriver for Mor vilde skrive, men jeg påtog mig det.

Til min Forbavselse drejer det sig om, at jeg absolut til Vinter skal: enten til Kerteminde eller til København. Du gætter letlig hvad jeg foretrækker – særlig når jeg tvinges til Kerteminde – må jeg, som Du forstår – afsky Tanken. Ærlig – mellem os – har Tanken om at komme der, kun tiltalt mig under den Forudsætning, at man modsatte sig. Du kender Sjælens undertiden Meningsløs-hed.

Altså bad Mor mig bede Dig skrive strax til Astrid og bede hende svare strax om jeg må komme om til ham – el anden Tid.

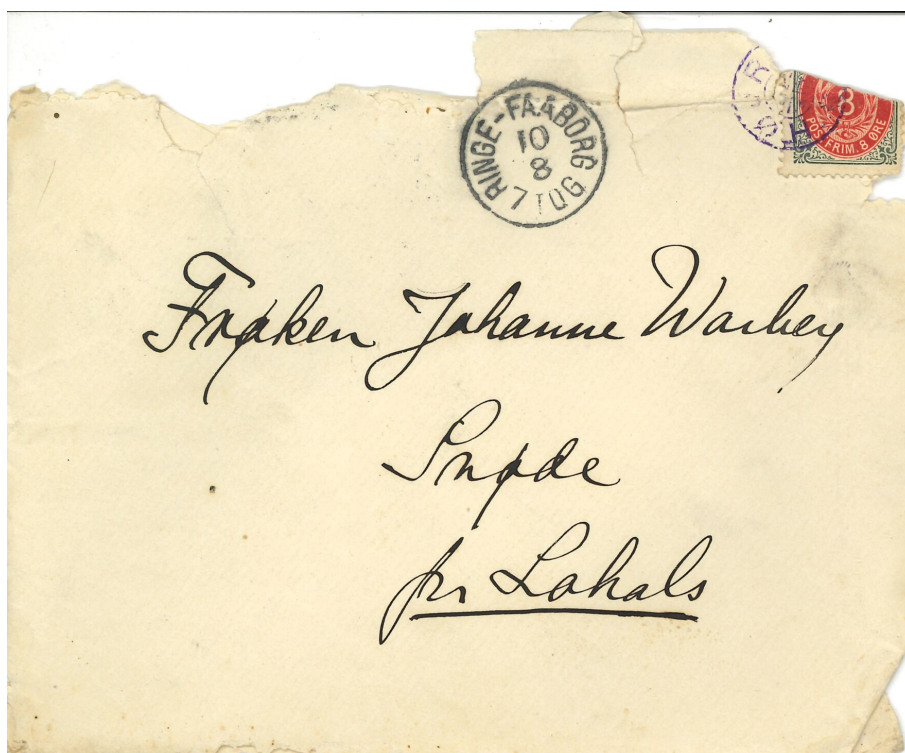
Gør det for Himlens og min Sjælefreds Skyld Junge, jeg vilde under nærværende Omstændigheder i Kerteminde fortæres af Mug og Elde – som gamle Præst udtrykker sig.

Sindsstemning p.t: normal.

Dermed Tusinde Hilsner til Jer alle og Dig Junge med en Tak til Dig for Din Meddelelse som stedse opfylder mig og giver mig nok af nyt at betænke!!
Dis

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Torsdag Aften

Kære lillefunge! Det er mig med
hvert Second en stor Glæde at
du er over alle Byer og at
du har så godt Tegn - for det
er da et Tegn, der kan friske og
et Tegn, der gør Mad for Torsdag-
Aften.

Fredeag Dønd. Som du er borte
med alle Ting småt af det - og kan
lige nu på Bogen maadaget Mit gode
Brev som jeg takker dig af
Hjertens Grund for! Hvor det er
gødt at læse, Tunge & sådanne Ord
af dig - jeg skille mig nu langt
mere maadagene mere alt, hvad
som bydes, end Tilfældet for nu,
nu da jeg ved, hvor jeg har dig.

Jeg befinder mig frelphvis i en
Klub af kendte med hvid Boud
for lige strax at berisere dit
Brev, og siden lagge mig igien.
Jeg skan nemlig gaaet op
helt under Middags og gaa i Bred
med 9 Tiden - for anden Maade
gaa det vist ikke, halleder
sikker sig nemlig stadig på det
med Skik for gamle Bøge side i
Raden og dette inspirer mig til
meget Frejsighed - så stærkt
ikke være sygt for mig.
Meddelelse er det så heldigvis
ikke så slemt, men de handler
ryt nok efter min Mening højt
afbragt og med ham. Hans to
helt Bogen i Par - fik den efter
for at stå op, mens Sengen blev
nedet - sås kort efter - ore
i Afhængigheden af Skibskøberne
I. og blev del af meddelelse.

ikke kaldt tilbage men
gænde!
Sin indtrængende Børing
nu kan det mig i Bred for
mit imidlertid Birket.
Tulle. kan sendt ham
Bogen mig ligeledes samt
Fulebrød og Bøkkalader, af
Thiukke Bøger og ved Firds
nærlige Biskop har seen
verdt dit Brev lykkelige for mig
Tuksmet. Af herupad det
der ikke meget på Bred, to
kele Bøger - inde - heldt til Bred
has Bogen - og glæde sig.
Jeg holder mig ved Raden, som bliver
hjemme.
Lad mig ikke glemme at sige, at
næstalt skrive for. For mit
skrive, mens jeg følger mig det.
Til min Følelse har jeg det
sig nu, at jeg absolut vil hinde
skal i enden til Berleminde alle
til Lyphenkam. I så gælder lilly

—BB0393

hvad jeg færdigker 3 sød. vis
jeg kundes til Kerkemunde - men
H. var den første - aflyt Tanken.

Der - mellem os - har Tanken
an at komme der, kun tilladt mig
under den Frindsdeling, at man
madrulle sig. Men bender Høllens
underhiden Meningsalps - hed.

Altså had hin mig bede sig skrive
saa til det Tid og bede Hende
saae saae nu og mig komme
du til kom - i anden Tid.

9. det for Skindens og min
Spølefreds Skyld ftinge og jeg
vilde under udrørende Tindesuf-
heder i Kerkemunde fatteres af
Ming og Ude - som gamle Pænt
naturligke sig.

Sindstæning p. t. : normal

Hermed Tusinde Skilne
til jer alle og sig ftinge med
en Tak til sig for hin meddelte
som sære og fylden mig og give mig
nat af sig at behandle!!

Ally